

4. Moeten de artikelen 28 EG en 30 EG, betreffende het vrij verkeer van goederen, die op grond van de artikelen 8 tot en met 16 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst) ook voor Noorwegen gelden, met betrekking tot de in vraag 1 genoemde bepalingen van de reeds aangehaalde beschikkingen 2000/766/EG en 2001/9/EG aldus worden uitgelegd dat een lidstaat geen nultolerantie mag opleggen in gevallen als het in de vragen 1 en 2 beschreven geval?

(1) PB L 306 van 7.12.2000, blz. 32.

(2) PB L 2 van 5.1.2001, blz. 32.

(3) PB L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

Beroep, op 9 augustus 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-288/02)

(2002/C 247/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Simonson en M. Patakia, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg. Verzoekster concludeert dat het den Hove behage vast te stellen dat de Helleense Republiek:

- door het recht om passagiers te vervoeren tussen de havens van het Griekse vasteland en het recht om cruisediensten te verrichten met passagiersschepen van meer dan 650 bruto ton in het binnenlands verkeer met eilanden, uitdrukkelijk alleen aan Griekse passagiersschepen toe te kennen;
- door voor communautaire schepen die in een tweede of een internationaal register zijn geregistreerd, een attest van de bevoegde autoriteit van de vlaggestaat te verlangen, dat het diensten in het binnenlands verkeer mag verrichten;
- door de Peloponnesus als een eiland te beschouwen;
- door op communautaire tankschepen, vrachtschepen, passagiersschepen en toeristschepen, alsook op cruiseschepen in het binnenlands verkeer met eilanden, als staat van ontvangst haar regels in verband met de bemanning toe te passen, en door de reders te verplichten, bij de bevoegde autoriteiten een verzoek tot meting van de brutotonnenmaat van het schip in te dienen, zodat de Griekse autoriteiten de organieke samenstelling van de bemanning kunnen berekenen,

de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 1, 3 en 6 van verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) ⁽¹⁾.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is de geldende Griekse wetgeving niet in overeenstemming met verordening (EG) nr. 3577/92. Het feit dat de verordening rechtstreekse werking heeft en de bepalingen ervan boven het nationale recht staan, ontslaat de lidstaten niet van de verplichting om de met het gemeenschapsrecht onverenigbare bepalingen uit hun nationale recht te verwijderen.

Wat de kwalificatie van de havens van de Peloponnesus als eilandhavens betreft, beklemtoont de Commissie, dat de Peloponnesus van de rest van Griekenland wordt gescheiden door een kunstmatig kanaal en een weg- en spoorverbinding heeft met de rest van het land. Bijgevolg gebiedt de eenvoudige logica, maar ook de rechtspraak van het Hof van Justitie (zie zaak C-15/98, Jurispr. 2000, blz. I-8855, punt 55), de Peloponnesus als een deel van het Griekse vasteland te beschouwen.

Wat ten slotte het binnenlands verkeer tussen eilandhavens betreft, betoogt de Commissie, dat op de aangelegenheden in verband met de bemanning weliswaar de regels van de staat van ontvangst worden toegepast, maar dat deze regels in geen geval in strijd mogen zijn met artikel 49 EG.

(1) PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

Verzoek van de Royal Court of Jersey, Samedi Division, van 5 augustus 2002, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jersey Produce Marketing Organisation Limited, en 1) The States of Jersey en 2) The Jersey Potato Export Marketing Board, interveniënten: 1) Top Produce Limited en 2) Fairview Farm Ltd

(Zaak C-293/02)

(2002/C 247/10)

De Royal Court of Jersey, Samedi Division, heeft bij beschikking van 5 augustus 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 augustus 2002, in het geding tussen Jersey Produce Marketing Organisation Ltd, en 1) The States of Jersey en 2) The Jersey Potato Export Marketing Board, interveniënten: 1) Top Produce Limited en 2) Fairview Farm Limited, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet een wettelijke regeling zoals die voor de uitvoer van aardappels van Jersey naar het Verenigd Koninkrijk worden aangemerkt als een met artikel 29 EG strijdige maatregel van gelijke werking als kwantitatieve uitvoerbeperkingen, omdat rechtstreeks van Jersey naar het Verenigd Koninkrijk vervoerde aardappels mogelijk via een andere lidstaat worden vervoerd doch zonder het schip te verlaten?

2. Moet een wettelijke regeling zoals die voor de uitvoer van aardappels van Jersey naar het Verenigd Koninkrijk als onverenigbaar met de artikelen 23, 25, 28 en 29 EG worden aangemerkt, voorzover zij het handelsverkeer tussen dat eiland en het Verenigd Koninkrijk (met Guernsey en het eiland Man) kan beïnvloeden of tot het opleggen van heffingen in verband met dat handelsverkeer kan leiden?

Beroep, op 21 augustus 2002 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-297/02)

(2002/C 247/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door U. Leanza als gemachtigde, bijgestaan door M. Fiorilli, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- Beschikking C(2002) 2263⁽¹⁾ def. van 28 juni 2002 nietig te verklaren, voorzover deze Italië treft: — B.4.1. Italië — Onderzoek nr. 1999/666 betreffende alcohol: correctie op begrotingspost 1622 voor het begrotingsjaar 1998 van 4 085 724,85 EUR; — B.8.1. Steun aan olijfolieproductie — Italië — financiële correctie van 22 678 368,33 EUR voor de begrotingsjaren 1997, 1998 en 1999.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie moet verordening (EEG) nr. 3597/90⁽²⁾ aldus worden toegepast, dat in alle gevallen waarin de communautaire bestanden een tekort vertonen, automatisch een correctie van de betrokken begrotingspost moet plaatsvinden, zonder dat de oorzaak van het tekort hoeft te worden vastgesteld; voor de tekorten is de lidstaat aansprakelijk. De Italiaanse regering bestrijdt deze uitlegging met het betoog, dat zij zowel in tegenspraak is met de juridische logica als met de bewoordingen en de ratio van de bepaling.

De Italiaanse regering betoogt voorts dat, ook zo aan de verordening een „wezenlijk” karakter moet worden toegekend, bij gebreke van verantwoordelijkheid voor de onttrekking van de aan gerechtelijke executie onderworpen hoeveelheid alcohol moet worden aangenomen dat deze executie een „geval van overmacht” oplevert, dat vervanging van het onttrokken product rechtvaardigt. Hierbij is, eveneens wegens het ontbreken van iedere verantwoordelijkheid van het betalende orgaan, geen sprake van niet-nakoming van de verplichting, voor het product een bestemming voor te schrijven, noch van schade voor de Gemeenschap, die er enkel belang bij heeft dat de communautaire voorraden niet verminderen.

Productiesteun voor olijfolie

De forfaitaire financiële correctie van 2 % voor de door Italië voor oktober 1997 tot oktober 1999 aangemelde uitgaven ten bedrage van 22 678 386,33 EUR berust op beweerdelijk vastgestelde gebreken bij de controles door de Italiaanse autoriteiten. Die gebreken zouden blijken uit drie omstandigheden:

- vertraging bij de mededeling van de gegevens over de vervaardiging van olijvenpersen door het betalende orgaan AIMA aan het controleorgaan AGECONTROL;
- gebrek aan coördinatie van de diverse controles tussen het betalende en het controlerende orgaan;
- gebrekkige analyse en beoordeling van de informatie over de risicofactoren.

Ter weerlegging van de argumenten van de Commissie voert de Italiaanse regering het volgende aan:

- a) coördinatie AIMA-AGECONTROL

De Agenzia heeft er steeds voor gezorgd, van het AIMA tijdig en met de nodige nauwkeurigheid alle nuttige gegevens te verlangen voor de uitvoering van de controles volgens de voor elk landbouwverkoopseizoen voorziene programma's, en in geval van vertraging op overlegging aangedrongen. Ter verzekering van een regelmatige en ordelijke uitwisseling van informatie met AGECONTROL heeft het AIMA reeds sinds enkele landbouwverkoopseizoenen met de Agenzia uitdrukkelijke protocollen van afspraken ondertekend. De opmerking dat coördinatie ontbreekt, is derhalve ongegrond.